

"Јесен стиже, Дуњо моја"... а са њом и цене од којих глава боли а новчаник се празни. Цена потрошачке корпе, и то оне сиромашке, премашује просечну плату за више од десет хиљада динара. Влада повећала ПДВ за 2 процента, с тим што је за храну непромењен, а цене отишле у небо. Понајвише оног без чега се не може: храна, гориво, комуналије и транспорт.

На упозорење синдиката да ће позвати раднике на протесте уколико влада не предузме мере да цене врати на пређашњи ниво или пак да повећа плате и цену рада, влада одговара да је немоћна, нити сме да се меша, изузев безцаринског увоза, јер тржиште и понуда и тражња одређују цене.

Кога то позива синдикат? Раднике, које? Ако мисли на оне код приватних послодаваца, какав је закон о радним односима и њихова позиција, они не смеју ни реч да кажу а не да изађу на улице. А оних производних, који стварају нову вредност, сваким даном је све мање. „Намештеници“ у државној управи, локалним самоуправама и јавним предузећима, где су лепо, понајвише партијски „намештени“ а има их и те како прекобројних, зашто би и протестовали када им је баш лепо са платама знатно већим од оних у реалном сектору. Просветари запретише штрајком, а влада отпуштањем прекобројних и пат позиција. Дакле, господине/друже Орбовићу види шта ћеш.

Трговински ланци, цене и државна регулатива

Пише: Радоман Јовић
недеља, 14 октобар 2012 23:21

